

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Memory wars in the Low Countries, 1566-1700

Steen, J.A. van der

Citation

Steen, J. A. van der. (2014, June 24). *Memory wars in the Low Countries, 1566-1700*. Brill. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/26493>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/26493>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift
Memory Wars in the Low Countries, 1566-1700
van Jasper van der Steen

1. In het begin van de Opstand was het voor loyalisten eenvoudiger dan voor rebellen om het verleden voor politieke doeleinden te gebruiken.
2. De politieke scheiding tussen de Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden vanaf 1585 verklaart wel *waarom* herinneringen aan het verleden uiteenliepen, maar legt niet uit *hoe* deze herinneringen divergeerden.
3. Historiografie is niet het beste genre bronnen om de vraag te beantwoorden hoe men zich de Opstand in de Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden herinnerde.
4. Interne ruzies over het Opstandsverleden in zowel de Republiek als de Habsburgse Nederlanden laten zien dat dezelfde verhalen over de Opstand radicaal verschillende politieke standpunten konden ondersteunen.
5. ‘Vergetelheid’ en stiltes in de Zuidelijke Nederlanden zeggen net zoveel over de omgang van mensen met het Opstandsverleden als de uitgesproken herinneringspraktijken in de Republiek.
6. De aanwezigheid van algemeen erkende canonieke verhalen stelde opiniemakers in staat om onenigheden uit te vechten met verwijzingen naar het canonieke verhaal, maar het politieke gebruik van deze verhalen versterkte ook hun canonieke status.
7. De religieuze en dynastieke lezing van het Opstandsverleden in de Habsburgse Nederlanden was een traditionelere manier om met herinneringen aan conflictsituaties om te gaan dan de seculiere focus in de Republiek.
8. De claim van o.a. Benedict Anderson en Eric Hobsbawm dat nationale geschiedenis kenmerkend is voor de periode post-1800 is ahistorisch.
9. Zeventiende-eeuwse Nederlanders zouden weinig hebben begrepen van het taboe dat in hedendaags Nederland heerst op het politieke gebruik van verwijzingen naar de Tweede Wereldoorlog.
10. Publieke herinneringen aan de Eerste en Tweede Wereldoorlog kunnen alleen overleven wanneer ze maatschappelijk en politiek geactualiseerd blijven worden.